

Novičke NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1151

06.04.2025 (136)

Izobraževanje zlobnega genija

ki ga je napisal Gerhard Lauck

17. del

Zapor na Danskem

Roskilde 1995

Ko sem prvič videla svojo sobo, sem bila šokirana. Prva stvar, ki sem jo opazil, je bila, da *ni stranišča!* Samo umivalnik. To je pomenilo, da bom moral poklicati sobno službo, kadar bom želel uporabiti skupno stranišče John. (Kdor me vsaj malo pozna, ve, da sem polna neresnic. Zato moram res velikokrat uporabljati stranišče!)

Druga stvar, ki sem jo opazil, je bil plakat, ki ga je verjetno pustil prejšnji gost. Zelo mi je bilo žal mlade gospe. Bila je tako revna, da si ni mogla privoščiti nobenih oblačil! Začel sem ga odstranjevati, vendar sem si nato premislil. Morda bo naslednji gost užival v njem. Navsezadnje je bila lepa.

Na drugi strani je bila tam majhna telovadnica, tako da sem začel z dvigovanjem uteži.

Ta hotel je bil majhen in prijeten. Osebe in gostje so kmalu postali prijatelji. Včasih smo se zvečer obiskali za nekaj ur. Naročili smo celo pico!

Eden od njih je imel vzdevek "pirat". Prihajal je iz ugledne družine. Nekega dne je pomislil, da bi bilo "kul", če bi dobil brezplačno bivanje v tovrstni ustanovi. Zato je v neki finančni ustanovi opravil nekonvencionalen dvig denarja. Nato se je preprosto usedel na stopnice in počakal na brezplačno vožnjo. Iz neznanega razloga je kmalu ugotovil, da to ni ravno njegova skodelica čaja.

Kasneje sem v drugem hotelu srečal *pravega* pirata! Bil je obsojen zaradi piratstva. Ko sem to omenil Christianu Worchu, je takoj prepoznal ime. Poznal ga je že od prejšnjega obiska hotela. Svet je majhen!

Drugi gost je imel bogate izkušnje s potovanji po Rusiji. Izmenjali smo si potovalne nasvete.

Eden od zaposlenih mi je povedal zabavno zgodbo. Pred nekaj leti je eden od gostov nenadoma zapustil hotel, ne da bi plačal račun. Leto pozneje se je vrnil na obisk k drugemu gostu, prepoznali so ga in ga prepričali, naj ostane, dokler ga ne plača.

Na prav poseben dan sem za oknom zaslišal glasbo. To je bila pesem upora! Nekdo se je peljal mimo z visoko glasnostjo, da sem jo lahko slišal. Ta skrbnost me je ganila.

København 1995

Ta hotel je bil veliko večji. V mnogih pogledih je bil lepši, vendar še vedno ni bilo stranišča. Ko smo se gostje zjutraj sprehajali po velikem dvorišču, smo na tleh videli raztrgane plastične vrečke z rjavim blatom. Očitno so jih ponoči skozi okna metali gostje s šibkim črevesjem in občutljivim nosom.

Tu sem spoznal zanimivega človeka. Specializiral se je za izdelke, podobne ognjemetom. Veliko je prodajal na Bližnjem vzhodu. Imel je potovalne nasvete za to regijo in jugovzhodno Azijo.

V tem hotelu so nekoč izvajali usmrtitve.

Na žalost moje bivanje tu ni trajalo predolgo. Z zasebnim letalom so me prepeljali v naslednji hotel. Na poti so mi ponudili pivo. Najprej ga nisem želel. Potem pa sem popustil, saj sem si mislil, da bo minilo še veliko časa, preden bom dobil naslednje. Iz nekega razloga sem se na tem letu počutil nekoliko prestrašenega.

Najhuje je bilo, da ni bilo nobene lepe stevardese! Nobene stevardese! Samo pol ducata moških. To je bilo seveda veliko razočaranje.

Opazil sem ohlapno varovanje in ugotovil, da bi lahko vdrl v pilotsko kabino in premagal pilota. Za trenutek me je zamikalo. Takšen incident bi zlahka sprožil mednarodni incident. Vendar sem se odločil, da tega ne bom storil. Naj bo to nečimrnost ali ego.

Moje sojenje na danskem vrhovnem sodišču o izročitvi

Prizorišče te igre je danski ekvivalent ameriškega vrhovnega sodišča. To sodišče

mora odločiti o zahtevi Nemčije za izročitev ameriškega izdajatelja časopisa, torej mene.

"Tožilec" zagovarja izročitev. Trdi, da zadevni časopis občasno vsebuje gradivo, ki krši zakone v tej državi.

Obramba navaja naslednje argumente:

Prvič, vprašljivo je, ali bi kar koli v časopisu dejansko kršilo dansko zakonodajo ali ne. Tudi če bi, to ni pomembno, saj je časopis izdan v ZDA. Po ameriški zakonodaji je popolnoma zakonit in izrecno zaščiten s prvim amandmajem.

Drugič, nacionalna zakonodaja prepoveduje izročitev, če je kazen v namembni državi veliko strožja kot v tej državi. Na Danskem se tovrstni "prekrški" običajno kaznujejo le z denarno kaznijo. Najdaljša doslej izrečena zaporna kazen je bila dva meseca. V Nemčiji pa znaša pet let!

Tretjič, nacionalna in mednarodna zakonodaja prepovedujeta izročitev v političnih primerih. Obstaja precedenčni primer. Moški, obtožen sodelovanja pri umoru egiptovskega predsednika Anvarja Sadata, NI bil izročen. Dansko vrhovno sodišče je zahtevo za izročitev zavrnilo, ker je bil primer "političen". Primer, ki je danes pred danskim vrhovnim sodiščem, je zelo očitno strogo političen. Zato je treba zahtevo za izročitev zavrniti.

Kdo zmaga?

Dansko vrhovno sodišče je razsodilo v prid izročitvi! Trdi, da zadeva "ni politična"!

Glavni danski mediji se zgražajo nad to parodijo. To kaže na ranljivost države za pritiske tujih vlad.

Zakaj se to zgodi?

Danska se znajde pod močnim pritiskom Nemčije. Ameriška vlada ne stori ničesar, da bi se temu pritisku zoperstavila. Ravno nasprotno, uradnik ameriške vlade javno izrazi ameriško nevtralnost! To je jasen znak, da ZDA ne nasprotujejo izročitvi tega ameriškega izdajatelja časopisa. Vrhovno sodišče se je torej vdalo in sprejelo politično odločitev.

To je zelo nevaren precedens! To je grožnja vsakemu Američanu!

Zapor v Nemčiji

Bil sem tako priljubljen, da so me hoteli gostiti vsi lokalni hoteli! Med letoma 1995 in 1999 sem preživel počitnice, ki jih je plačala država, v štirih različnih ustanovah.

Hotel #1A - ječa Hamburg 1995

Ko je moje zasebno letalo pristalo, sem bil navdušen nad sprejemom. Več vozil me je čakalo, da me pospremijo do mojega novega bivališča. Potoval sem v oklepni limuzini. Varnostni ukrepi so vključevali zapestnice. Samo zame. Bil sem ganjen, čeprav niso bile ravno elegantne in so se mi zdele pretesne.

Nasprotno pa je bil naslednji hotel razočaranje. Bil je temen in mračen. Na srečo sem v njem ostal le kakšen dan. Pozneje sem izvedel, da je tam pred nekaj leti bival tudi moj dober tovariš Christian Worch. V krogu mojih prijateljev je krožila šala, da bi, če bi se vsi zbrali in primerjali zapiske, verjetno lahko napisali knjigo o *vseh hotelih v državi*. Tudi oceniti bi ga lahko.

Hotel #1B - The Transit Hotel Hamburg 1995

Čeprav je bil ta začasni ali tranzitni hotel ločena stavba, je uradno veljal za del istega hotela. Vsekakor je bil boljši od hotela #1A, vendar niti približno tako lep kot prva dva. Tu sem ostal približno mesec dni.

Hotel #2 - Maksimalna varnost Hamburg

To je bil eden izmed bolj zanimivih hotelov. Tuš kabina v kleti je bila nekoč prostor za usmrtitev.

Najpomembnejše: imel je najboljšo *hrano* med vsemi hoteli!

Slaba stran je bilo slabo ogrevanje.

Ker vem, da imam rada mir in tišino, sem dobila zasebno sobo v *krilu maksimalnega miru*. V svoji sobi sem vsak dan 23 ur bral, pisal in delal vaje.

Vsak dan se je pol ducata posebnih gostov v tem oddelku za eno uro skupaj sprehajalo po lepem dvorišču. Seveda smo hitro postali prijatelji. Ko si v Rimu...

Eden od uslužbencev nas je označil za "*crème de la crème*" gostov. Bili smo počaščeni!

Med mojimi prijatelji na pohodu so bili:

* Blacky je bil trgovec z začimbami z bogatimi poslovnimi izkušnjami v Kolumbiji. Zaradi njegovih zgodb se je ameriški Divji zahod zdel kot nedeljska šola. Očit-

no je bil zelo dobro seznanjen s potovanji po Južni Ameriki. Naše dejavnosti so si bile kljub različnim proizvodnim linijam zelo podobne. Primerjava zapiskov o "opoziciji", torej o "kazenskem pregonu", je bila zelo poučna!

* Nek mladenič je bil zbiratelj redkih znamk. Njegova agresivna tehnika nabave je skoraj uničila konkurenta. Celo kroglja v zadnjo stran glave iz neposredne bližine ni končala dela. Starejši in modrejši gostje so skušali biti v pomoč, zato so poudarili pomen *vsaj dveh nabojev*.

* Trгоvec s krznom je pod svojo hišo zgradil nekakšno ječo za določene "perverzne" dejavnosti. Nekaj je šlo strašno narobe. Posledica je bila grozljiva najdba v sodu s kislino.

* Drugi je bil nekdanji agent komunistične tajne policije. Njegov samomorilski pakt z dekletom je bil le *napol* uspešen. Ona je obležala v prtljažniku njegovega avtomobila. On je zaokrožil tukaj.

* Drug starejši moški je zelo premožnega moškega prijazno peljal na nepričakovane počitnice. Nato se je celo ponudil, da bo njegovi družini pomagal znebiti se nekaterih grdih stvari, za katere je splošno znano, da so vir vsega zla.

Skupno število smrtonosnih nesporazumov je bilo večje od števila ljudi v našem krilu.

Včasih so bili v našem oddelku tudi kršitelji prometnih predpisov. Včasih so bili zaskrbljeni zaradi družbe, ki so jo imeli. Eden od uslužbencev je v smehu omenil, da je bila zaskrbljena tudi njegova žena. V resnici je bilo popolnoma varno. Za razliko od splošne populacije je bila naša elitna skupina inteligentna in razumna. Poleg tega je ubijanje brez dobrega razloga nevljudno in slabo poslovanje!

Naš strežnik hrane je živel v našem krilu, vendar se z nami ni niti sprehajal niti tuširal. Večino svojega življenja je preživel v hotelih. Eden od premorij med bivanjem v hotelu je trajal le en dan. Zlobna gospa, ki ga je prevzela, se je očitno poskušala vsiliti vanj! Ona je pristala v jezeru, on pa je pristal v hotelu.

Nekega dne sta "pomočnik tožilca" in njegov pomočnik nepričakovano obiskala mojo sobo. Rekel je, da išče pismo. Spomnil se je, da ga je videl že prej, vendar je nekako ušlo skozi cenzor. (Ni ga našel. Pozneje sem ga našel in uničil.)

Medtem ko so brskali po moji obsežni korespondenci, sem razmišljal, da bi pred vrata potegnil svojo posteljo in nas tri zabarikadiral v svoji sobi. Potem sem mu nameravala povedati: *Najprej ste me obtožili, da sem terorist." Potem pa si nespametno dovolil, da si se znašel v tej stiski! Z lahkoto ti lahko pomagam doka-*

zati tvojo teroristično trditev ... tako, da vaju oba ubijem tukaj in zdaj! - Seveda tega v resnici nisem storil!

Ko sem v tem sproščujočem okolju preživel le eno leto, sem bil razočaran, ko sem izvedel, da ga bom kmalu zapustil. Drugi gostje so me potolažili.

Hotel #3 - Luksuzni hotel Hamburg 1996-1997

To je bil eden najlepših hotelov! Imel je celo čudovite stenske poslikave iz starih dobrih časov! Tudi ogrevanje je bilo sodobno, čeprav je bila stavba stara. Bil sem v drugem nadstropju, zato sem imel lep razgled na deželo. Celo na mlin na veter!

Zemljišče je imelo zgodovinski pomen. Z okna sem videl zadnje preostale stavbe starega koncentracijskega taborišča. Med drugo svetovno vojno in po njej sta ga uporabljali *obe strani*. Seveda ne istočasno. Vsaj ne v enakem *obsegu*. *Izmenično* sta se igrala *gosta* in *gostitelja*. Oče mojega prijatelja je bil gost.

Telovadnica je bila še posebej prijetna. Priznati moram, da sem bil včasih malce zoprn. Tako sem na primer drugega kolega vprašal, ali lahko preverim, ali lahko dvignem enake uteži. Nato sem to počel z ENO roko in se delal, kot da sem razočaran, kako šibek sem postal na stara leta. Nekoč je neki mladenič postal radoveden in zaman poskušal dvigniti isto utež z DVEMA rokama. Kakorkoli že, eden od mojih prijateljev pri dvigovanju uteži se je pozneje pojavil tudi v naslednjem hotelu.

Ko so bile najvišje nastavitve na napravah za dvigovanje uteži zame prenizke, sem za isto vajo preprosto uporabil le eno roko ali le eno nogo. Do takrat sem že zlomil eno napravo in na drugi upognil jekleno palico.

Ostali gostje so bili odlični fantje. Nihče od njih me ni nikoli pregovarjal.

Prvič po več mesecih je bilo v moji sobi dobro ogledalo in dobra luč nad njim. Ko sem se prvič pogledal vanj, me je presenetilo, ko sem zagledal grdega starca, ki je gledal nazaj vame. Očitno je bila v steni luknja. Gledal sem nekoga v sosednji sobi. Vse skupaj je bila potegavščina!

Eden od gostov se je preživljal kot strežnik hrane. Rekel je, da je to odličen kraj za nakup dragih ur po zelo nizki ceni. Očitno so nekateri novi gostje obupali nad farmacevtskimi izdelki.

Po nekaj mesecih sem izvedel, da me bodo preselili v drug hotel. Nisem želel oditi od tu. Toda kaj naj rečem. To je le del bremena priljubljenosti.

Hotel #4 - Moj dom daleč od doma Hamburg 1997 - 1999

Moja prva dva meseca v tem hotelu sta bila *veliko razočaranje!* Velika soba v barakarskem slogu, polna hrupa, dima in najhujših stvari, je vplivala na moje zdravje.

Starejši uslužbenec mi je zašepetal, da direktor hotela ni bil moj velik oboževalec. Mislim, da je bil nezadovoljen zaradi dolgega čakanja in se je spraval name.

Ko sem bil v vojašnici, mi je eden od barvitih sostanovalcev povedal naslednji dogodek:

Vedel sem, da me je ta kreten izdal, zato sem se odločil, da se mu bom maščeval. V bar sem vstopil z avtomatsko pištolo. Usmeril sem ga v njegovo koleno in izpraznil celoten nabojnik. Nato sem vstavil še en nabojnik in ga izstrelil v drugo koleno. Nato sem pištolo položil na mizo, se usedel in počakal na policijo. Moj odvetnik je poudaril, da sem očitno meril v njegove noge, zato to ni bil poskus umora. Najvišja zagrožena kazen je bila štiri leta. Dobil sem dve.

V času, ko sem slišal te besede, sem prestajal štiriletno zaporno kazen zaradi izdajanja časopisa! V Ameriki!

Z vodjo srednje ravni, ki je bil odgovoren za moje krilo, sem se pogovoril od srca do srca. Ko sem mu povedal, da bom *njega in njegove sodelavce poimensko prijavil svojim prijateljem*, je postal bel! Pričakoval sem povračilne ukrepe, vendar se ne tistega ne naslednjega dne ni zgodilo nič.

Nato je v sobo prišel hotelski uslužbenec in me prosil, naj mu sledim. Na moje presenečenje me je odpeljal v drugo krilo hotela. Ko sem vstopil v pisarno vodje tega krila, mi je rekel: *Preselili vas bomo v moje krilo. Vse, kar boste zahtevali in za kar imam moč, da vam ugodim, vam bom ugodil!*

Kakšen človek!

Življenje v tem krilu je bilo neskončno boljše kot v tisti baraki!

Med mojim obiskom je nemška televizija v tem krilu celo snemala prizor za detektivsko oddajo.

Kasneje so me preselili po hodniku v novozgrajeni prizidek s povsem novimi čistimi prostori. Spomladi sem lahko kdaj videl, kako na zasebnem dvorišču tik pred mojim oknom cveti majhno drevo. Poleg tega sem imel še vedno istega prijaznega vodjo krila.

Ves čas počitnic sem si dopisoval z dobrimi ljudmi po vsem svetu. Svojo hvaležnost sem pokazala tako, da sem vsem svojim prijateljicam v pismu poslala svoje (okusne) fotografije golih dojenčkov. Pod svoje ime sem namesto običajnega "politični zapornik" napisal "seks simbol in birokrat".

Nekega dne mi je višji vodja nenadoma zagrozil, da bo proti meni uradno ukrepal. Zakaj? Ker sem se v pismu enemu od svojih odvetnikov označil za "političnega zapornika". Vztrajal je, da režim nima političnih zapornikov, zato je bila ta trditev *obrekovanje!*

Dosežen je bil kompromis. Ostal je cenzor mojih *publikacij*, ki jih je vedno *zaplenil*. Moj prijazni vodja krila pa je postal cenzor za vso mojo *korespondenco*, ki je *nikoli ni zaplenil*.

Mimogrede, eno od publikacij je izdala skupina za pomoč zapornikom. To isto skupino za pomoč zapornikom, ki je preživela hladno vojno, je *"demokratični"* režim *po* padcu komunizma prepovedal!

V hotelu so me obiskali številni prijatelji in simpatizerji. Celo upokojeni policijski kapitan!

Seveda so mi bile najljubše privlačne mlade dame. Nekoč so z mano sedele kar TRI. Ime so imele Lisa, Uschi in Bärbel. Drugi gostje v sobi za obiskovalce so bili ljubosumni. To je bilo zagotovo dobro za moj ego.

Kadarkoli se je ponudila priložnost za poljub na ček, sem se včasih delal neumnega in mlado dekle poljubil na ustnice. (Brez jezika! Brez otipavanja! Nisem želel preizkušati sreče. Poleg tega so bile te mlade dame tako prijazne, da so me obiskale in mi dvignile razpoloženje. Nisem jih želel izpostaviti kruti in ne- navadni kazni.) Bila bi nekoliko v zadregi, vendar ne bi ničesar rekla. Včasih ima lahko to, da si stara baba, tudi svoje prednosti.

Prav tako sem bila zelo vesela, da sem končno spoznala Christo. Tudi ta Kühne- nova dobra prijateljica je imela vodilno vlogo v nacionalistični organizaciji za pomoč zapornikom.

Tukaj nisem uporabljal telovadnice. Vaje sem izvajal v svoji sobi. Moja dnevna rutina je vključevala eno serijo 150 počepov, 1.100 počepov in 2.500 globokih upogibov v kolenih.

Pozneje sem v poznih petdesetih letih dosegel vrhunec s 300 počepi v *eni seriji* vsak dan. Z dvigovanjem uteži sem prenehal že sredi petdesetih let. Lahko sem potegnil 150 funtov.

Postavil sem se tudi na konice prstov na nogah, iztegnil roke vstran, vodoravno do tal, ter 14.000-krat stisnil in razprl pest. Samo ta vaja je trajala 45 minut. To ni bila nobena težava. Imel sem veliko časa za ubijanje. Poleg tega so močni prsti koristni v boju od blizu in pri plezanju.

Poleg dopisovanja in telovadbe sem veliko časa posvetil branju. Večinoma zgodovino in teoretično fiziko za laike. Fascinirala sta me mikrokozmos in makrokozmos. Ena od ugank, s katero sem se ukvarjal, je bilo število atomov v znanem vesolju. Kadarkoli sem v knjigi naletel na potencialno uporabne številke, sem si jih zapomnil. Vso matematiko sem opravil v glavi, da ne bi bilo preveč

enostavno. Na koncu sem prišel do števila 10 na 70th množin.

Drugi problem, ki me je zanimal, je bila možnost obstoja inteligentnega življenja na drugih planetih. In, kar je še pomembneje, verjetnost, da bo z njimi vzpostavljen kakršen koli pomemben stik.

Navsezadnje, katera inteligentna in zdrava oblika življenja bi želela imeti opravka s človeškimi bitji? Če bi bil na njihovem mestu, si tega zagotovo ne bi želel. Ali bi to storili VSI?

Seveda sem nadaljeval z drugimi vsakodnevnimi "miselnimi vajami". Nekdo vam zlahka vzame *fizično* lastnino, težje pa vam ukrade tisto, kar *imate v glavi*. (Nekaj mesecev mi je uspelo skriti nekaj denarja.)

Na žalost ta raj na zemlji ni trajal dolgo!

V mladosti sva se z enim od bratov po nesreči zastrupila. Bil je na intenzivni negi. Čeprav je preživel, so mu povedali, da ga lahko dolgoročni učinki nekega dne še vedno ubijejo. To se je tudi zgodilo, ko je bil že v srednjih letih. Moj primer je bil manj hud. Ko pa sem bil *star toliko kot on ob smrti, so se pri meni nenadoma začeli dramatično kazati enaki simptomi!*

Bal sem se za svoje življenje!

Nazadnje so me odpeljali v bolnišnico na preiskave. Ko so prišli rezultati, sem obiskal hotelskega zdravnika, da bi slišal razsodbo. Dolgo je gledala poročila. V tišini. Z zelo resnim obrazom. Nato mi je povedala dve stvari:

Najprej je bilo vse v *redu*.

Drugič, *uradno je priporočila moj predčasni odpust iz zdravstvenih razlogov*.

Hmh...

Vendar mi je vodstvo hotela vseeno prijazno *dovolilo* bivanje. *Pri* tem je celo *vztrajalo*. Navsezadnje sem imel še vedno več kot leto dni dopusta, ki mi je bil dolgovan.

V vsakem primeru sem si mislil, da bodo to počitnice, *ki se nikoli ne končajo*. Zato sem naredil edino logično stvar v danih okoliščinah:

Napisal sem zadnja poslovilna pisma svojim bližnjim...

Vendar me življenje ali smrt nista najbolj skrbela. Vedel sem, da če bi umrl v vladnem hotelu, moji kolegi disidenti ne bi nikoli verjeli, da ni šlo za *umor*. To bi lahko sprožilo stopnjevanje in pravi terorizem. To je bilo najmanj, kar sem si želel!

Seveda sem se spomnil tudi naslednjega pogovora, ki sem ga imel, ko sem bil še vedno v krilu največje spokojnosti hotela #4.

Nemčije ne boste zapustili živi!
Sie werden Deutschland nicht lebend verlassen!

Stoji tik pred mano. gleda me v oči. Za trenutek preučujem obraz moškega, ki je pravkar izrekel te besede. Moje iskanje kakršnegakoli namiga o skritem pomenu je jalovo.

Zdi se, da je smrtno resen!

Bilo bi mi v čast, če bi smel umreti za Führerjevo delo! izzivalno ustrelim nazaj.
(*Es wäre eine Ehre für das Werk des Führers sterben zu dürfen!*)

Zdaj je on tisti, ki je očitno presenečen.

Res? (Wirklich?)

Seveda! (Natürlich!)

Videti je razočaran. Nato se obrne in odide iz sobe.

Razmišljam o dveh vprašanjih:

Najprej: Ali je resno mislil? Ali je le dober igralec?

Drugič: Če in ko se bom soočil s svojimi usmrtilji in bom vedel, da me do smrti loči le še nekaj sekund, kakšne naj bodo moje *zadnje besede*?

Vsi moramo nekoč umreti. Želim si umreti dobro. Želim, da moja smrt nekaj pomeni. Upam, da bo celo nekaj dosegla. Ko se bom pridružil svojim prednikom, želim imeti visoko dvignjeno glavo in jim pogledati v oči.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION
September 1941 September 1979 26. April 2017 in DE

Der Kampf geht weiter !

Nachdem Hitler nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung starb, ist es jetzt in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Identität von Volkstum, Völkern, Vorfahren und Vorfahren haben nicht ausgereicht, das Kern der gesamten Idee unserer heiligen Führer Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind unerschütterliche Kämpfer und Kampfmänner, deren Schicksal an Schicksal an Kampf an die Erfahrung unserer Väter.
Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des heutigen Volkes ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.
Der vorwiegende Kampf ist aber dabei, das Volkstum – gegen alle wahren Völker (V-) zu kämpfen, seine Väter und Erbschaft, Überlieferung und Kampfbereitschaft.
Oh "Jude" oder "Gigge", ob in "Kampfschritt" oder in "Hochschule", ob in "Propagandaarbeit" lokalisiert oder auf einer Schicksalsfahrt andere Art, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!
Hail Hitler!
Gottfried Lorch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Novičke NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prednje poročilo
Intervju z Molly
Tretji del

NSK: Vati trenutni projekti so očito povezani s filozofijo in umetnostjo.

Opilite svoje mnenje o vplivu teh tem na politiko.

Molly: Poskušam se vedno posodobljati fotografirati, vendar se večinoma oredotočam na Adolfa Hitlerja in Vojsko. Človeštvu (www.mourningthefascist.com/truth.htm). Zdaj sem na 21 straneh, a imam še veliko dela. Prevedenja druge svetovne vojne je abstraktno minsko polje informacij. Ko sičeš informacije o eni stvari, najdiš še dve stvari, ki jih je treba raziskati. Počutili se, kot da si arheolog, ki odkriva zakopano preteklost. Preteklost, za katero bi raje, da ne bi postila na dan. Za preplavo informacij in slik se lahko ponovno zahvalimo internetu. Izjemno redke stvari so se z leti

 the NEW ORDER
Number 179 (V10) Founded 1979 April 26, 2017 in DE

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.
Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.
The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.
The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.
Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!
Hail Hitler!
Gottfried Lorch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

SS Defender
against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler

Translated from the SS Original

Julien Steinbock: Der Giftige Pilz
The Poisonous
Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reinhold Bollmann
Hitler
in Italy

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of
High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!